

Ministerstvo dopravy

Obecní úřad ČÍRKVICE okres Kutná Hora		Cís. dopor.
Došlo: 18-07-2023		Zpracováno
Č.j.: 406/2023		Ukl. znak
Přílohy:		1/5

Č. j./Sp. zn./Typ
MD-15082/2023-930/3
MD/15082/2023/930

Vyřizuje/Útvar/Telefon
Mgr. Filip Danko, 930
+420 2251 31451

Datum
Praha
13.07.2023

VEŘEJNÁ VYHLÁŠKA

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Středočeského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu, rozhodnutím č. j. 005907/2023/KUSK ze dne 03.02.2023 k žádosti Správy železnic, s. o., se sídlem Dlážďená 1003/7, 110 00 Praha, zastoupené společností METROPROJEKT Praha a. s., Argentinská 1621/36, 170 00 Praha, o vydání rozhodnutí o umístění stavby podané dne 03.12.2021 umístil stavbu označenou jako „**Rekonstrukce traťového úseku Kutná Hora (mimo) – Kolín (mimo)**“, kterou obecně popsal co do podstaty a výčtu stavebních objektů (SO) a provozních souborů (PS), s tím, že ostatní podrobnosti jsou patrné z dokumentace, na pozemcích v katastrálních územích Čírkvice u Kutné Hory, Kolín, Sedlec u Kutné Hory, Malín, Libenice, Hlízov, Nové Dvory u Kutné Hory a Starý Kolín, stanovil podmínky kladené na záměr a platnost územního rozhodnutí pět let ode dne jeho nabytí právní moci.

Proti tomuto rozhodnutí podali odvolání:

1. MUDr. Jan Srb, Boháčova 863/1, 149 00 Praha
2. obec Hlízov, Hlízov 164, 285 32 Hlízov

Ministerstvo dopravy, odbor liniových staveb a silničního správního úřadu, jako správní orgán příslušný podle § 2e odst. 3 písm. a) zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů, přezkoumalo odvoláními napadené rozhodnutí v rozsahu stanoveném v § 89 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“) v souladu s ustanovením § 68 odst. 2 správního řádu označuje účastníky řízení, na které se rozhodnutí vztahuje (§ 27 odst. 1 správního řádu), samostatně v rozdělovníku tohoto rozhodnutí, který pro tento účel tvoří nedílnou část jeho výrokové části, a rozhodlo podle **§ 90 odst. 1 písm. b) správního řádu** takto:

Rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, č. j. 005907/2023/KUSK ze dne 03.02.2023 **se ruší a věc se mu vrací k novému projednání.**

Odůvodnění:

Správa železnic, s. o., se sídlem Dlážďená 1003/7, 110 00 Praha, IČ 70994234, (dále jen „**Správa železnic**“ nebo „**žadatelka**“) zastoupená společností METROPROJEKT Praha a. s.,

Argentinská 1621/36, 170 00 Praha podala dne 03.12.2021 žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby označené jako „**Rekonstrukce traťového úseku Kutná Hora (mimo) – Kolín (mimo)**“ na pozemcích v katastrálních územích (dále jen „k. ú.“) Církvice u Kutné Hory, Kolín, Sedlec u Kutné Hory, Malín, Libenice, Hlízov, Nové Dvory u Kutné Hory a Starý Kolín (dále také „**záměr**“ či „**stavba**“, bude-li kontext zřejmý).

Vzhledem k datu podání žádosti je rozhodným zněním **zákona č. 416/2009 Sb.**, o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, znění účinné **od 01.01.2021**, (dále jen „**liniový zákon**“).

Po proběhlém územním řízení krajský úřad rozhodnutím č. j. 005907/2023/KUSK ze dne 03.02.2023 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“ nebo „**územní rozhodnutí**“) podle § 92 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „**stavební zákon**“) schválil záměr v rozsahu popsaném ve výrokové části napadeného rozhodnutí (obsah územního rozhodnutí je účastníkům řízení, především odvolatelům, znám, proto ho ministerstvo pro účely této popisné pasáže nerekapituluje).

Proti územnímu rozhodnutí podali odvolání **MUDr. Jan Srb**, Boháčova 863/1, 149 00 Praha, zastoupený JUDr. Petrem Plavcem, Ph.D., advokátem se sídlem Na Zábradlí 1, 110 00 Praha, ev. č. ČAK 11224, a **obec Hlízov**, Hlízov 164, 285 32 Hlízov.

Obsah podaných odvolání:

MUDr. Jan Srb:

Napadl územní rozhodnutí v celém rozsahu a navrhl jeho zrušení.

Nesouhlas se zábořem pozemků, obavy o poškození oplocení a stromů a alternativní zásah jiného pozemku:

Záměrem jsou přímo dotčeny pozemky parc. č. 86 a 91 v k. ú. Hlízov, které spoluvlastní (v SJM). Odvolatel postrádá vysvětlení záboru a proč se nemůže postupovat jinak. Odvolatel shrnul, jak s ním žadatelčin zástupce jednal (dopis ze dne 19.04.2021 s informací o dotčení pozemků a žádostí o souhlas; prezentace záměru občanům na Obecním úřadě Hlízov dne 30.06.2021). Konkrétně má jít o dotčení stavebním objektem SO 06-50-01 KH – Kolín, obvod Kaplička, účelová komunikace. Mělo by se jednat o zábor cca 17 m²; pozemky by měly být (zřejmě) dočasně vyňaty ze zemědělského půdního fondu (dále jen „**ZPF**“). Odvolatel se nedozvěděl konkrétní využití pozemků při výstavbě.

Odvolatel nesouhlasí s dotčením pozemků, není-li pro to bezpodmínečný důvod; nesouhlasí s vynětím ze ZPF, jakož i se vstupem a vjezdem kohokoliv jednajícího za žadatelku za jakýmkoliv účelem.

Odvolatel je sice záměru nakloněn a chápe účel realizace (zlepšení úrovně kvality železniční dopravy), vadí mu však neochotná komunikace krajského úřadu a žadatelky. Odvolatel uvedl, že na konci listopadu 2020 dokončil částečné oplocení pozemků pletivem výšky 180 cm a v září 2020 betonové oplocení pozemků o délce 138 cm a výšce 180 cm. Má proto oprávněnou obavu z poškození svého majetku při umístění stavby.

Dle odvolatelova názoru lze využít nepochybně pozemek parc. č. 1137 v k. ú. Hlízov, jehož vlastníkem je obec Hlízov a který v potřebné délce bezprostředně sousedí s komunikací dotčenou úpravou.

V místě záboru roste více jak 50letý zdravý ořešák a odvolatel vysadil více stromů, které jsou nyní vzrostlé. Má tedy oprávněnou obavu o jejich nevratné poškození a o „*škodu nemajetkovou*“.

Stranou nelze ponechat, alespoň co je odvolateli známo, že má být jediným vlastníkem pozemků sousedících s upravovanou komunikací, na nichž „*by mělo umístění Stavby (zábor) proběhnout*“, vyjma Chybových (vlastníci na začátku účelové komunikace, kde jsou výhybny). Odvolatel postrádá vysvětlení tohoto postupu.

Aby byl možný zábor odvolatelových pozemků, musel by být opřen o legitimní cíl v souladu se zásadou subsidiarity, což v této věci zcela chybí, jsou-li možné jiné možnosti provedení stavby (čl. 11 Listiny základních práv a svobod, čl. 1 Dodatkového protokolu k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod). Zábor tak není nezbytný.

Vlivy záměru včetně imisí a odstupy:

Pro odvolatele je záležitost citlivá, jelikož pozemky slouží jako zahrada k rekreaci a odpočinku. Odvolatel má obavy ze zvýšení provozu, jeho omezení a zpomalení i z nárůstu znečištění kvůli stavebnímu objektu SO 06-50-01, nehledě na očekávaný ruch z výstavby a z následného provozu (navýšení hluku, prašnosti, vibrací, pohybu osob a provozu vozidel, zvýšení pravděpodobnosti dopravních nehod, nepořádek a odpadky, kvalita ovzduší, snížení bezpečnosti – celkové snížení životní úrovně při relaxaci a odpočinku).

Vlivem záměru se zruší železniční přejezd bez závor, což odvolatel chápe. Následně však budou jezdit zemědělská a jiná vozidla přes páteřní obecní komunikace. Tím se situace v obci dramaticky změní. Při výstavbě se bude využívat nová účelová komunikace SO 06-50-01 zbudovaná za odvolatelovými pozemky, což povede opět k imisím (obdobným jako výše).

Dle technické zprávy (D.2.1.8.1) je navržena komunikace šířky 4,0 m s nezpevněnou krajnicí 2 × 0,25 m, jednopruhová s výhybnami. Podle ČSN 73 6110 by však nezpevněné krajnice měly být větší nebo rovny 0,50 m, při osazování směrových sloupků se rozšiřuje o 0,25 m, při osazování svodidel o 0,75 m.

Odvodnění má být dle technické zprávy do přilehlého terénu. Reálně tedy přímo na odvolatelovy pozemky (na zahradu). Podle zmíněné ČSN se předpokládá odvodnění vsáknutím do nezpevněné krajnice a/nebo se řeší např. vsakem do středu komunikace, rigolu. Komunikace bude přímo u hranic pozemků bez jakéhokoliv odstupu, čímž není zcela jisté v souladu s právními předpisy, např. vyhláškou č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „**vyhláška o využívání území**“).

Podle § 20 odst. 1 vyhlášky o využívání území je v souladu s cíli a úkoly územního plánování a s ohledem na souvislosti a charakter území obecným požadavkem takové vymezení pozemků, stanovování podmínek jejich využívání a umísťování staveb na nich, které nezhoršuje kvalitu prostředí a hodnotu území.

Podle § 76 odst. 2 stavebního zákona je každý, kdo navrhuje vydání územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, povinen dbát požadavků uvedených v § 90 a být šetrný k zájmům vlastníků sousedních pozemků a staveb, za tímto účelem si může vyžádat územně plánovací informaci, nejsou-li mu podmínky využití území a vydání územního rozhodnutí nebo územního souhlasu známy.

Krajský úřad byl povinen z úřední činnosti zjistit všechny okolnosti potřebné pro toto posouzení dle námitek, což se nestalo. Odvolatel se nemůže ubránit pocitu, že krajský úřad pouze nekriticky přejal dokumentaci bez vlastního správního uvážení, neboť celou řadu problematických okolností záměru vůbec nezhodnotil. Kdyby měly stavební úřady nekriticky přejímat veškeré informace předložené žadateli, ztratilo by celé územní řízení význam.

Odvolatel požaduje, aby bylo rozhodnuto o všech jeho námitkách s důsledky pro plánovanou realizaci stavby.

Obec Hlízov:

Obec nesouhlasí s/se:

- plánovanou komunikací, neboť nemá zájem na její údržbě
- se zábory a vyvlastněním pozemků dle územního rozhodnutí
- přemístěním vlakové zastávky dle územního rozhodnutí
- dokumentací, kterou od počátku napadala s požadavkem na doplnění „*hlukových*“ (protihlukových, pozn. ministerstva) stěn
- předloženou hlukovou studií s tím, že „*byla a je svolna*“ objednat vlastní hlukovou studii.

Obec také navrhovala vybudování parkovací plochy, jelikož občané jsou nuceni reálně parkovat na pozemcích, na nichž má být vybudováno hřiště se zázemím (pozemky parc. č. 70/1 a 69/2 v k. ú. Hlízov).

Obec navrhla zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání, příp. změnu ve smyslu jejích návrhů.

Další průběh řízení:

Krajský úřad písemností č. j. 039980/2023/KUSK ze dne 20.03.2023 vyrozuměl účastníky řízení o podaných odvoláních a vyzval je, aby k nim vyjádřili ve lhůtě do 10 dnů ode dne doručení této písemnosti.

Této možnosti využily: obec Hlízov (podání ze dne 29.03.2023), Správa železnic (podání ze dne 30.03.2023) a obec Církvice (podání ze dne 30.03.2023).

Obec Hlízov:

Obec souhlasí s odvoláním MUDr. Jana Srba. Vše, co popsal o jednání, které se konalo dne 30.06.2021, souhlasí se skutečností, že „jistě sliby padly, ale nikdo se neozval, především Správa železnic vůbec nereagovala“. Obec se ztotožňuje s popisovanou dopravní zátěží (zemědělské stroje jezdící před obcí), s popisem nedostatků projektu a zbytečných zásahů do vlastnictví. Obec není proti rekonstrukci tratě, ale brání se zátěži z dopravy a stavbě nesmyslné cesty, kterou by následně měla udržovat. Dále obec upozorňuje na hlučnost a na nebezpečnou křižovatku komunikací III/3273 a I/38, kde se stávají dopravní nehody a vytvářejí kolony. Jestliže se k tomu přidají další vozidla či technika, budou kolapsové situace na denním pořádku. Obec neuspěla se svou snahou změnit projekt a dotčené subjekty neřešily její požadavky na místní šetření.

Správa železnic:

K odvolání obce Hlízov uvedla, že o zrušení přejezdu P3726 pravomocně rozhodl Městský úřad Kutná Hora rozhodnutím č. j. MKH/178215/2021 ze dne 22.11.2021 (právní moc 01.04.2022). Výstavba účelové komunikace je podmínkou zrušení železničního přejezdu P3726, jde o stavbu vyvolanou a podmínkou není možné zkoumat v územním řízení.

Žadatelka zvolila umístění nástupišť tak, aby se minimalizovala doba uzavření přejezdu při čekání vlaku v zastávce. Pro další protihlukové stěny není důvod, protože dle hlukové studie nebudou při modernizaci traťového úseku překročené hlukové limity; naopak hluková zátěž klesne oproti stávajícímu stavu.

K parkování žadatelka podotkla, že je v kompetenci obce, resp. Policie ČR. V případě zájmu obce o zřízení parkoviště lze využít např. pozemek parc. č. 341/3 blízko zastávky. Dokumentace má být v souladu s „předloženými stanovisky“ dotčených orgánů, které neuplatnily takový požadavek.

K odvolání MUDr. Jana Srba žadatelka vysvětlila, že se má jednat pouze o dočasný zábor, „a to jako rezerva 0,5 metru od budoucího trvalého záboru sousedních pozemků“. V místě vygeneroval návrhový software mírně vyšší násep než v jiných částech komunikace, doplněná prostorová rezerva následně zasáhla oba pozemky (zde odkázala na situaci stavby). Řešením je technické opatření (palisády apod.); pak pozemky dotčené nebudou. Dále žadatelka konstatovala, že pozemek parc. č. 1137, jehož využití navrhl odvolatel, je navržen pro umístění stavby.

Podle § 184a stavebního zákona se nedokládá souhlas vlastníka pozemku (stavby), je-li pro stavbu pro záměr stanoven účel vyvlastnění. Dle žadatelčina přesvědčení v tomto případě je dán účel vyvlastnění, neboť stavba je v souladu se Zásadami územního rozvoje Středočeského kraje, ve znění aktualizací č. 1 a 2, (dále jen „**zásady územního rozvoje**“) a v souladu s územními plány obcí.

K odvolatelovým obavám z poškození majetku stručně odkázala na povinnost, aby zhotovitel nahradil škodu způsobenou stavební činností podle platných právních předpisů. K poškození dřevin konstatovala, že pokud nezasahují svými kořeny nebo korunami do sousedních pozemků, které mají být využité pro stavbu, nemohou být během výstavby poškozeny.

Žadatelka chápe odvolatelovy obavy ze zvýšené hlučnosti, prašnosti, vibrací a provozu (označila je i za potenciálně oprávněné), ale vždy budou zachovány hygienické limity.

Odvolatelův názor na soulad navržené objízdné komunikace s ČSN 73 6110 považuje za irelevantní, jelikož tato komunikace je navržená podle ČSN 73 6109 (Projektování polních cest). Dle žadatelčina názoru dále není důvod argumentovat využíváním páteřní komunikace obce zemědělskými stroji po zrušení přejezdu. Již dnes je totiž v jiné části obce páteřní komunikace takto využívána, tudíž nepůjde o velkou změnu. Zrušení přejezdu samo o sobě nepřispěje ke zrychlení provozu, ale zvýší její bezpečnost a sníží náklady na vybudování a na údržbu zabezpečeného přejezdu.

Komunikace nebude odvodněna přímo na odvolatelovy pozemky. Ze vzorového příčného řezu plyne, že je spádována směrem od odvolatelových pozemků č. 86 a 91 v k. ú. Hlízov.

Žadatelka nesdílí odvolatelův názor o nedodržení vyhlášky o využívání území co do požadavku na odstup komunikace od jeho pozemků. Dle žadatelčina názoru, který nepodpořila žádnou úvahou, stavba splňuje požadavky této vyhlášky.

Žadatelka navrhlá potvrdit napadené rozhodnutí.

Obec Církvice:

Obec bez argumentace a bez návrhu konstatovala, že nemá připomínek.

Včasnost a přípustnost odvolání:

Ministerstvo nejprve posoudilo, zda odvolání byla podána k tomu oprávněnými osobami a v zákonné lhůtě dle § 83 odst. 1 správního řádu, a zjistilo, že napadené rozhodnutí bylo oznámeno obci Hlízov a MUDr. Janu Srbovi ve dnech 06.02.2023 (doručením do datové schránky) a 21.02.2023 (veřejnou vyhláškou vyvěšenou dne 06.02.2023). Odvolatelé podali odvolání ve dnech 17.02.2023 a 21.02.2023, tj. v zákonné 15denní lhůtě.

Odvolání obou odvolatelů jsou tedy **přípustná a včasná**.

Odvolací přezkum:

Podle § 89 odst. 2 věty první a druhé správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.

Jakákoliv data vyhotovení částí dokumentace určená měsícem jsou uváděna v tomto formátu: např. únor roku 2021 – 02/2021 (není-li případně uvedeno datum, rozumí se tím 02/2021).

Ministerstvo úvodem na vysvětlenou uvádí, že nebýt podstatných vad napadeného rozhodnutí, zabývalo by se nápravou méně podstatných vad v odvolacím řízení bez vrácení věci k novému projednání krajského úřadu. Tuto skutečnost proto nebude nutné u jednotlivých vad pokaždé zdůrazňovat.

Přezkum výlučně z úřední povinnosti:

Opomenutí hlavních účastníků:

Krajský úřad **nedoručil jednotlivě do vlastních rukou podle § 2 odst. 5 liniového zákona** oznámení o zahájení řízení ze dne 14.11.2022 všem účastníkům řízení (dále jen „účastník“). Konkrétně ministerstvo zjistilo opomenutí následujících hlavních účastníků podle § 27 odst. 1 správního řádu:

k. ú. Kolín:

1. Lučební závody Draslovka, a. s., Havlíčkova 605, 280 02 Kolín
2. Straka Ladislav, Kremličkova 961, 280 02 Kolín
3. Horelová Erika Mgr., č. p. 169, 280 02 Tři Dvory
4. Machač František, Žižkova 377, 280 02 Kolín
5. Nykl Zdeněk, Březinova 877, 280 02 Kolín
6. Nyklová Ludmila, Březinova 877, 280 02 Kolín
7. Capouch Pavel, Moravcova 874, 280 02 Kolín
8. Talůžek Dalibor, Funkeho 913, 280 02 Kolín
9. Talůžková Helena, Funkeho 913, 280 02 Kolín
10. Capouch Michal, Na Magistrále 650, 280 02 Kolín
11. Capouchová Květoslava, Na Magistrále 650, 280 02 Kolín
12. Toningarová Alena, Karlovo náměstí 78, 280 02 Kolín
13. Skočdopole Jan Ing. arch., Pod Zemankou 707/25, 147 00 Praha

14. Jirková Pavlína RNDr., U železné lávky 568/10, 118 00 Praha
15. Žert Jan, U železné lávky 568/10, 118 00 Praha

k. ú. Sedlec u Kutné Hory:

16. Vodohospodářská společnost Vrchlice - Maleč, a. s., Ku ptáku 387, Žižkov, 284 01 Kutná Hora
17. České radiokomunikace, a. s., Skokanská 2117/1, 169 00 Praha
18. CETIN a. s., Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha

k. ú. Malín:

19. Kučera František, Vítězná 179, 284 03 Kutná Hora (neřešen podle § 2 odst. 5 liniového zákona)
20. Komberec Petr, Malín 37, 284 01 Kutná Hora (neřešen podle § 2 odst. 5 liniového zákona)
21. Špringer Zdeněk, Opletalova 176, 284 01 Kutná Hora
22. Špringerová Jaroslava, Starokolínská 147, Malín, 28401 Kutná Hora

k. ú. Libenice:

23. ČR - Finanční úřad pro Středočeský kraj, Na Pankráci 1685/17, 140 21 Praha
24. Strachová Rozalie, adresa neznámá (neřešena podle § 2 odst. 5 liniového zákona)

k. ú. Hlízov:

25. Česká spořitelna, a. s., Olbrachtova 1929/62, 140 00 Praha
26. Rádí Stanislav, Hlízov 94, 285 32 Hlízov
27. Rádlová Marie, Hlízov 94, 285 32 Hlízov
28. MONETA Money Bank, a. s., Vyskočilova 1442/1b, 140 00 Praha

k. ú. Nové Dvory u Kutné Hory:

29. ČEPRO, a. s., Dělnická 213/12, Holešovice, 170 00 Praha

k. ú. Starý Kolín:

30. Tuček Stanislav, Kolínská 43, 281 23 Starý Kolín
31. Tuček Josef, Kolínská 352, 281 23 Starý Kolín
32. Jelínková Vlasta, Na obci 319, 281 23 Starý Kolín
33. Maňáková Michaela, K lávce 389, 281 23 Starý Kolín
34. Erbenová Libuše, Nová 333, 281 23 Starý Kolín
35. Krchová Eva, Josefa Javůrka 86, 28123 Starý Kolín
36. Vojáček František Ing., Na obci 87, 281 23 Starý Kolín
37. Vojáčková Jaroslava, Na obci 87, 281 23 Starý Kolín
38. Burdáček Josef, Na obci 323, 281 23 Starý Kolín
39. Šířková Martina, Budovatelů 450, 280 02 Kolín
40. Váchová Lenka, V koutě 38, 281 23 Starý Kolín
41. Kovařík Miloslav, Náměstí 66, 281 23 Starý Kolín
42. Kovaříková Věra, Náměstí 66, 281 23 Starý Kolín
43. Drozd Pavel, Náměstí 117, 281 23 Starý Kolín
44. Míchalová Libuše, Kolínská 315, 281 23 Starý Kolín
45. Novák Roman, Zengrova 601, 280 02 Kolín
46. POLINE s. r. o., Nebovidy 73, 280 02 Nebovidy

47. Baše Radek, U pomníku padlých 9, 281 23 Starý Kolín
48. Bašová Lenka, U pomníku padlých 9, 281 23 Starý Kolín
49. VIAGEM a. s., Sokolovská 131/86, 186 00 Praha
50. Mořka Otakar, Radnické schody 172/7, 118 00 Praha
51. Bareš Jiří, Svatá Kateřina 134, 284 01 Svatý Mikuláš

Poznámky k výčtu:

Výčet vychází z výpisů z katastru nemovitostí ke dni vyhotovení a vydání oznámení o zahájení řízení (14.11.2022 a 16.11.2022), který byl rozhodný pro závěr, komu měl krajský úřad doručit oznámení o zahájení řízení (u některých účastníků nejde o osobní služebnost, tudíž jsou ve výpisech uvedené pozemky služebné a panující). Ministerstvo podrobně neuvádí právní důvod účastenství každého z nich, neboť předpokládá, že krajský úřad před oznámením o zahájení řízení k tomuto dni nevycházel z části I Geodetická dokumentace, která vychází z údajů k 01.02.2021, ale standardně vyšel ze stavu katastru nemovitostí těsně před oznámením o zahájení řízení, podklady má a účastníky přehlédl (pro vyjasnění potenciálních nejasností u jednotlivých případů se krajský úřad může obrátit na ministerstvo).

Ministerstvo uvádí jen první výskyt opomenutého účastníka, i kdyby byl případně opomenut ve více k. ú.

Podle § 2 odst. 5 liniového zákona se musejí řešit všichni účastníci podle § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona, tj. nejen vlastníci pozemků (staveb). Ministerstvo si je vědomo, že § 2 odst. 5 liniového zákona obsahuje možná zavádějící legislativní zkratku „dotčení vlastníci“, která u méně pozorného čtenáře může vyvolat dojem, že se jedná jen o vlastníky pozemků (staveb). Legislativní zkratka však nemá normativní význam; její význam spočívá ve zkrácení normativního textu. Rozhoduje normativní text. A tato zkracovaná část textu § 2 odst. 5 liniového zákona je zcela jasná – jedná se mj. o účastníky podle § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona.

Ministerstvo si je vědomo, že krajský úřad podmínkou č. 10 převzal např. stanovisko opomenutého účastníka ČEPRO, a. s., která má rovněž „svůj“ stavební objekt SO 06-39-01. Ovšem **to neznamená, že s ČEPRO, a. s., nemusí vůbec jednat jako s účastníkem.** Nejednáním s některým hlavním účastníkem je silně ohrožena právní moc rozhodnutí (§ 84 odst. 2 správního řádu, které se vztahuje na hlavní účastníky – k tomu rozsudek NSS č. j. 6 As 24/2019-22 ze dne 28.08.2019, publikovaný pod č. 3928/2019 Sb. NSS). Za materiální doručení rozhodnutí v územním řízení rozhodně nelze považovat nedoručení oznámení o zahájení řízení podle § 2 odst. 5 liniového zákona ani neuvedení osoby mezi hlavními účastníky v rozhodnutí, jímž se řízení končí a které se jednotlivě doručuje už jen žadatelce a obcím.

Účastníky řízení podle § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona jsou i osoby s věcnými právy (tj. nejen vlastnickým) k pozemkům dotčeným zařízením staveniště nebo inženýrskými sítěmi. Ministerstvo nepřehlédlo, že někteří z uvedených opomenutých účastníků jsou dotčeni zejména dočasným zábořem (nad jeden rok) pro zařízení staveniště [podrobná tabulka části I.2 dokumentace (pozemky dotčené stavbou, 02/2021)]. **V příloze žádosti o vydání rozhodnutí o umístění stavby (část A, bod II. formuláře žádosti) jsou ale uvedeny i mezi pozemky, na kterých se stavba umísťuje. Dokumentace současně řeší staveniště** (část B.8, koordinační situační výkresy také a v části I.2 Pozemky dotčené stavbou, č. přílohy 002, 02/2021, jsou zařízení staveniště či manipulační plochy explicitně označeny jako „stavební objekty“); krajský se staveništěm také zabýval z hlediska požadavků § 24e vyhlášky o využívání území, tj. hodnotil je jako součást záměru, proti čemuž Správa železnic nic nenamítala a ministerstvo s tím také nemá důvod nesouhlasit.

Osobě s věcným právem k pozemku, který je uveden v příslušné příloze formuláře žádosti jako navržený k umístění záměru, nelze vzkázat, že není účastníkem podle § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona. Nehraje roli, že by jiná část dokumentace (zde část I Geodetická dokumentace) předpokládala „jen“ dočasný zábor pro zařízení staveniště bez konkretizace (zda má jít o nijak neupravenou plochu pro pojezdy, deponii, stavební buňku atd.; přinejmenším oplocené bude). I krajský úřad přitom správně konstatoval: „*Staveniště bude oploceno, staveniště jsou navržena jako stavby dočasné.*“ (str. 31 napadeného rozhodnutí). Ustanovení § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona přitom dopadá na pozemky nebo stavby dotčené uskutečněním jak trvalých, tak dočasných staveb.

Pokud žadatelka s tímto východiskem nesouhlasí, nechť v novém projednání věci upřesní žádost, jaké **pozemky jsou dotčeny trvalými nebo dočasnými součástmi záměru podle § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona**, příp. ve vazbě na toto upřesnění jasně uvede, koho pokládá za **hlavní účastníky a vedlejší účastníky** (seznamy dle přílohy části B, bodů 3. a 4. formuláře podle vyhlášky č. 503/2006 Sb., § 45 odst. 1 věta druhá správního řádu). Bude-li však těmito seznamy zamýšlet argumentovat, ministerstvo připomíná, že osobami podle § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona opravdu nejsou jen vlastníci pozemků či staveb.

Podle dosavadního obsahu žádosti je ministerstvo nuceno zastávat výše shrnutý názor na okruh hlavních účastníků.

K. ú. Starý Kolín:

V tomto k. ú. byla situace specifická kvůli digitalizaci katastrální mapy a komplexním pozemkových úpravám, na které navázal Státní pozemkový úřad, Krajský pozemkový úřad pro Středočeský kraj, pobočka Kolín, rozhodnutím č. j. SPU 029085/2023 ze dne 26.04.2023 mj. o výměně nebo přechodu vlastnických práv k pozemkům a o zrušení věcných břemen. Změna nastala během odvolacího řízení.

Výše uvedený výčet opomenutých hlavních účastníků je proto skutečně **poplatný dni oznámení o zahájení řízení**.

Krajský úřad chybně jednal s některými vlastníky pozemků tak, že je označil na str. 10 oznámení o zahájení řízení takto: „*parc. č. 953/1, 977/1, 858/1, 858/2, 1617/2 v kat. území Starý Kolín*“. Pro tento způsob doručení a označení nebyl žádný důvod, jelikož nejde o případ neznámých účastníků podle § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona. Tito účastníci **byli známi a byli zapsáni jako osoby oprávněné z věcných práv k pozemkům evidovaných ve zjednodušené evidenci**. Z těchto osob označila vlastníky pozemků také žadatelka v dokumentaci mezi jí známými účastníky (I.2, 02/2021, pozemky dotčené stavbou). O evidenci některých pozemků ve zjednodušené evidenci se zmiňuje např. i závazné stanovisko odboru životního prostředí a zemědělství krajského úřadu č. j. 065203/2021/KUSK ze dne 28.06.2021 v seznamu pozemků dotčených odnětím ze ZPF, kde rovněž uvádí jejich vlastníky. Ministerstvo proto nerozumí tomu, proč se postup krajského úřadu v územním řízení tváří tak, že pozemky toho času nebyly evidované ve zjednodušené evidenci a nešlo zjistit jejich vlastníky a oprávněné z věcných práv, která je zatěžovala.

Krajský úřad jednal s těmito účastníky jako s údajně neznámými tak, že je označil prostřednictvím parcel katastru nemovitostí, které však zobrazují jen větší půdní celky, do kterých byly sloučeny pozemky ve formě parcel zjednodušené evidence (které samy nejsou zobrazené v katastrální mapě, ale v historických mapách dle typů původní evidence), např. parc. č. 953/1 místo správného parc. č. dle zjednodušené evidence 874/5, 950/1 a dalších.

Ministerstvo nebude podrobněji popisovat aspekty vedení parcel ve zjednodušené evidenci (k tomu beztak existují povolanější zdroje). Pro uvědomění si vady nechť se krajský úřad seznámí s toho času platnou katastrální mapou, se zmíněnou částí I.2 dokumentace a tabulkou, která je přílohou žádosti se seznamem pozemků, na nichž se stavba umísťuje, kde žadatelka uvádí správně jak pozemky, tak uvádí podstatnou část osob, které krajský úřad opomněl jako hlavní účastníky. Především to ale nemá smysl rozvádět, protože během odvolacího řízení se změnila katastrální mapa (digitalizace a komplexní pozemkové úpravy).

Vzhledem k těmto změnám je ministerstvem výše uvedený seznam opomenutých účastníků (pro k. ú. Starý Kolín) zčásti bezpředmětný. Ministerstvo tím jen popsalo vadu, které se krajský úřad dopustil při oznámení o zahájení řízení. To však nic nemění na závěru, že **pokud krajský úřad nejednal s nějakým hlavním účastníkem při oznámení o zahájení řízení, jeho právní nástupce nevstupuje do jeho procesního postavení v situaci, že mu má být doručováno už jen veřejnou vyhláškou. V novém projednání věci musí krajský úřad opomenutému hlavnímu účastníkovi (nebo jeho nástupci) doručit jednotlivě oznámení o zahájení řízení (resp. o pokračování v řízení, pokud v něm vysvětlí vznik celé situace, a bude-li mít stejné náležitosti, které má oznámení o zahájení řízení).**

V tomto rozhodnutí ministerstvo uvádí v rozdělovníku pro k. ú. Starý Kolín jako účastníky také osoby, které jimi nutně nemusejí být, dokud krajský úřad nebude disponovat katastrálním situačním výkresem a seznamem pozemků v k. ú. Starý Kolín, na nichž žadatelka navrhuje umístit záměr. Příčinou tohoto stavu je fakt, že Státní pozemkový úřad (pobočka Kolín Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj) odmítl ministerstvu poskytnout přílohy rozhodnutí

č. j. SPU 029085/2023 ze dne 26.04.2023 a současně ministerstvo nedisponuje výkresy s umístěním záměru v tomto k. ú. na základě aktuální katastrální mapy (k vadám, které souvisejí s výkresy podrobněji níže na str. 12).

Změny samozřejmě nezpůsobil vadný postup krajského úřadu ani Správy železnic. Jelikož existují s těmito změnami nesouvisející důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání, dle názoru ministerstva by postrádalo smysl, aby v odvolacím řízení vyzvalo žadatelku k doložení potřebných výkresů. Takové podklady by totiž nepřinesly jiný výsledek odvolacího řízení. Fakticky by jen sloužily k aktualizaci okruhu účastníků a originály by ministerstvo předalo krajskému úřadu pro nové projednání věci. Určitým negativem však zůstává, že ministerstvo nyní nezná přesně nové pozemky dotčené umístěním záměru v k. ú. Starý Kolín, které dovozuje na základě dosavadních výkresů podle nové katastrální mapy. Krajský úřad však takto už postupovat nebude, proto není vázán vymezením účastníků v k. ú. Starý Kolín a bude vycházet z **výkresů na podkladě aktuální katastrální mapy a ze seznamu pozemků, na kterých žadatelka navrhuje umístit záměr**. Vzhledem ke specifiku této situace vysvětlí výstižně svůj postup při vymezení účastníků.

Hodnocení a závěr:

Neúmyslné opomenutí účastníků řízení není kvůli typově rozsáhlé materii staveb podle § 1 odst. 2 písm. a) nebo b) liniového zákona v územních řízeních úplně ojedinělé. Jde o obecné zjištění z praxe ministerstva jako odvolacího správního orgánu ve věcech podle § 2e odst. 3 písm. a) liniového zákona.

Ministerstvo v případě zjištění takové vady obecně pokládá takovou vadu za typově významnou vadu řízení, ve své již ustálené rozhodovací správní praxi ji však nepovažuje za **automatickou** příčinu pro postup podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu. Ministerstvo tedy vadu mechanicky nezveličuje ani nebagatelizuje, ale střízlivě se v takových případech zabývá otázkou, **jakou újmu na procesních právech mohl účastník řízení utrpět, tj. též na hmotných právech**, neboť realizace procesních práv slouží k ochraně hmotných práv. Např. se může stát, že opomenutý účastník řízení i přes vyrozumění ministerstvem v odvolacím řízení neuplatní žádné námítky, anebo uplatní námítky, které jsou zcela zjevně bezdůvodné či věcně shodně zaměřené jako námítky, které uplatnil jiný neopomenutý účastník řízení (tudiž nejsou v zásadě jedinečné) a které tedy byly posouzené v prvním stupni. Jinak řečeno, **opomenutí účastníka řízení může být podle konkrétních okolností velmi závažnou vadou, která bez dalšího opravdu musí vést k rozhodnutí podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu, ale také může jít o vadu zhojitelnou (odstranitelnou) v odvolacím řízení**, u níž by zmíněný postup představoval spíše přepjatý formalismus, který by zjevně nevedl k jinému výsledku řízení v prvním stupni. Účelem řízení podle liniového zákona není dle názoru ministerstva uplatňovat tzv. „čárkový systém“, aby se vydávala snadná rozhodnutí (na tom nic nemění úmysl zákonodárce výslovně promítnutý „jen“ do soudních řízení – srov. § 2 odst. 4; postačí totiž jasně vyjádřený účel v § 1 odst. 1).

Tento přístup ministerstva je ostatně znám i krajskému úřadu – např. z rozhodnutí č. j. MD-1980/2023-930/24 ze dne 30.05.2023 (umístění stavby „D10 SSÚD Brodce, DO PČR Brodce“), kde krajský úřad opomněl šest hlavních účastníků, anebo z rozhodnutí č. j. MD-38126/2021-930/37 ze dne 27.09.2022 (umístění stavby „rekonstrukce nelahozveveských tunelů“), v němž ministerstvo vysvětlilo, proč nemá smysl vracet věc k novému projednání, nemůže-li řízení skončit jinak než zamítnutím žádosti.

V nynější věci však ministerstvo takto nepostupovalo.

Krajský úřad opomenul desítky hlavních účastníků, což je už velký rozsah (absolutně i relativně). Takový postup krajského úřadu je obecně vzato potenciálně způsobilý narušit další přípravu staveb, neboť takto opomenutí účastníci, jimž hrozí následné vyvlastnění, se mohou klidně úspěšně domoci závěru, že podkladové územní rozhodnutí pro vyvlastnění nenabylo právní moci, protože jim nebylo doručeno (srov. pravidla k nabytí právní moci dle § 84 odst. 1 a 2 správního řádu).

Napadené rozhodnutí vykazuje další množství zásadních vad (k tomu dále), že ve spojení s tímto zjištěním o opomenutí mnoha účastníků ministerstvo **nevidí jiné východisko** než za stávající platné a účinné právní úpravy napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit krajskému úřadu k novému projednání. Při řádném postupu by mohl být průběh a výsledek územního řízení odlišný, čímž není myšleno nutně zamítnutí žádosti, ale i podstatně jiné znění vyhovujícího územního rozhodnutí.

Takto ministerstvo postupuje i při vědomí, že převážně dosud neúčinný nový stavební zákon (§ 225 odst. 1 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů) by takový postup neumožňoval. Krajskému úřadu je dobře známo, že ministerstvo uplatňuje v odvolacích řízeních pokud možno konstruktivně tzv. apelační princip, nový stavební zákon se však na nynější řízení nevztahuje. Ministerstvo nebude z tohoto řízení ještě v poměrech stávajícího účinného stavebního zákona činit v podstatě jednoinstanční řízení bez možnosti odvolání pro množství opomenutých účastníků při současném výskytu takového množství dalších pochybení. Ministerstvo opakuje, že kdyby šlo o jedinou podstatnou vadu, ještě by se minimálně pokusilo v souladu se svou správní praxí všem těmto opomenutým hlavním účastníkům jednotlivě doručit písemnosti přímo z odvolacího řízení a podle okolností objektivně posoudit možnosti nápravy v odvolacím řízení.

Krajský úřad tudíž doručí **řádně podle § 2 odst. 5 liniového zákona oznámení o zahájení řízení** těm hlavním účastníkům, které opomněl.

Jelikož v novém projednání věci krajský úřad vydá vzhledem k jiným vadám napadeného rozhodnutí oznámení o pokračování v řízení s určitým časovým odstupem od doručení tohoto rozhodnutí ministerstva, bude se zabývat okruhem opomenutých hlavních účastníků, který bude poplatný tomuto dni, pokud by se okruh účastníků ještě změnil. Krajský úřad tak učiní i **v souvislosti s potřebou opatřit katastrální situační výkres a zajistit doplněný koordinační situační výkres** (k tomuto pochybení blíže na str. 12), který bude s jistotou znázorňovat jiné pozemky, neboť pro k. ú. Starý Kolín je platná nová katastrální mapa. Ve vazbě na nové výkresy musí krajský úřad od žadatelky **opatřit seznam pozemků, na kterých navrhuje umístit záměr v k. ú. Starý Kolín.**

Pro úplnost v souvislosti s účastenstvím ve vazbě na ostatní zjištěné vady: U účastníků, kterým krajský úřad už řádně doručil oznámení o zahájení řízení, bude uplatňovat **účinky koncentrace řízení jen v rozsahu, v jakém by se jednalo o námitku, která mohla vycházet z dosavadních podkladů** pro vydání rozhodnutí. Pokud by námitka (či rozvinutí původní námítky) vycházelo z jakéhokoliv upřesnění nebo doplnění žádosti, účinky koncentrace řízení nelze v tomto rozsahu uplatnit.

Krajský úřad rovněž nebude v novém projednání věci irrelevantně uvádět, jak učinil na str. 10 oznámení o zahájení řízení, velmi matoucí informaci, že všechny pozemky ve výčtu (tj. nejen ty chybně uvedené v k. ú. Starý Kolín, ale i správně uvedené zbylé pozemky) takto označuje podle § 25 odst. 1 správního řádu. Právní laik, ale na první pohled ani odborněji zdatná osoba, totiž těžko může vědět, o jaký výčet se jedná, jaký je jeho účel. Účastníci se tímto způsobem **neoznačují podle § 25 odst. 1 správního řádu, ale podle § 2 odst. 5 liniového zákona.**

Nedostatky výrokové části napadeného rozhodnutí:

Ministerstvo úvodem konstatuje, že téměř každé rozhodnutí o umístění stavby vydané ve složitějším územním řízení obsahuje podmínky, které by striktně vzato mohly být hodnoceny jako „zbytečné“ (splněné samy o sobě, zcela triviální apod.). **V nynějším případě však dle názoru ministerstva krajský úřad již přesáhl přijatelnou mez toho, co lze v odvolacím přezkumu (v rozsahu podle § 89 odst. 2 správního řádu) akceptovat jako srozumitelné.** Kdyby šlo jen o vytýkané vady v této podkapitole, ministerstvo by nezrušilo napadeného rozhodnutí a věc nevrátilo k novému projednání; napravilo by samo nedostatky. Jde však o jednu z mnoha vad, které v komplexu utvářejí obraz o vadném řízení. Tyto samy o sobě ještě napravitelné nedostatky proto napraví krajský úřad v novém projednání věci.

Nedostatečný popis záměru:

Krajský úřad v podstatě kompletně rezignoval na jakýkoliv popis záměru dle **§ 68 odst. 2 správního řádu a § 9 odst. 1 písm. c) a d) vyhlášky č. 503/2006 Sb. tak, aby bylo alespoň zřejmé, co je základní podstatou a základním obsahem všech součástí záměru.** Čtenář napadeného rozhodnutí se dozví toliko obecný popis na str. 4 a 5, seznam stavebních objektů a provozních souborů na str. 5 až 9 s tím, že zbytek („*ostatní podrobnosti*“) si má přečíst v dokumentaci.

V tomto je formulace odkazující na „*ostatní podrobnosti*“ zvláštní a nedostatečná. Slovní obrat „*ostatní podrobnosti*“ předpokládá, že krajský úřad již řekl nějaké podrobnosti. Krajský úřad však neuvedl žádné.

Ministerstvo tímto netvrdí, že územní rozhodnutí má snad obsahovat zkopírovaný popis ze souhrnné technické zprávy, příp. dokonce i z technických zpráv dokumentace části D, výčet stovek textových údajů o minimálních vzdálenostech od hranic pozemku a sousedních staveb (vzdálenosti lze samozřejmě řešit zejména prostřednictvím odkazu na konkrétní výkresy, neboť liniová stavba dráhy není rodinný dům, kde textové údaje ještě mají smysl, aniž by byly abstraktní a nepřehledné) anebo všechny údaje o výškopisu (jakákoliv budova, stožár trakce, temeno kolejnice atd.). Takový přístup by představoval jeden extrém a ministerstvo jej nezastává. Takové nadměrné požadavky nevyplývají ani z judikatury (rozsudek NSS č. j. 6 As 43/2016-27 ze dne 18.04.2016, odst. [12] a [13] – vztah dokumentace a územního rozhodnutí; obdobně rozsudek NSS č. j. 7 As 26/2011-175 ze dne 22.07.2011 – stavba má být dostatečně vymezena nikoliv pouze odkazem na projektovou dokumentaci, avšak ani příliš vyčerpávajícím technickým popisem).

Zcela chybějící popis je však druhým neakceptovatelným extrémem. Na tom nic nemění možnost účastníků nahlížet do spisu včetně dokumentace. Z ustanovení jmenovaných v úvodu této podkapitoly totiž nijak nevyplývá, že by se popisy neuváděly tehdy, když si účastníci vše mohli přečíst v dokumentaci (což by platilo vždy, neboť nahlížet do spisu patří mezi základní procesní práva). Funkcí výrokové části správního rozhodnutí je vyjádřit, jak správní orgán rozhodl o nějaké věci a upravil práva nebo povinnosti účastníků (srov. § 9, § 27 odst. 1, § 48, § 67 odst. 1, § 68 odst. 2 správního řádu). Jde také o veřejnou listinu určenou nejen účastníkům, ale obecně i jiným správním orgánům (§ 73 odst. 2 správního řádu) a případně dalším státním orgánům.

Tento přístup ministerstva pohybující se (zjednodušeně řečeno) mezi těmito dvěma extrémy aproboval specializovaný senát Krajského soudu v Ostravě v rozsudku č. j. 38 A 2/2023-71 ze dne 15.06.2023 ve věci podobně složité liniové stavby „I/46 Týneček–Šternberk“ (rozsudek ještě není zveřejněn v anonymizované podobě na www.nssoud.cz).

Ministerstvo má značné pochybnosti, zda krajský úřad, který převážně vykonává obecnou agendu odvolacího správního orgánu ve věcech obecných staveb (rodinné, bytové domy atd.), aprobej bez jakýchkoliv výtek a potíží zcela chybějící popisy staveb podle § 9 odst. 1 c) a d) vyhlášky č. 503/2006 Sb. (např. chybějící rozměry, půdorys, výška, typ střechy a další u rodinného domu), neboli toleruje v podstatě jen informaci, že se umísťuje rodinný dům a drtivou většinu jeho parametrů si má účastník přečíst v dokumentaci. Ministerstvo nemůže uvěřit, že by krajský úřad v roli obecné odvolací instance takto postupoval. Proto krajský úřad **tento nedostatek napraví v novém projednání věci** (samozřejmě za předpokladu, že výsledek nového projednání věci bude svědčit pro umístění záměru).

Nesrozumitelnost některých podmínek kladených záměr:

Ministerstvo nebude obsáhle hodnotit typografické nebo stylistické aspekty pasáže výrokové části napadeného rozhodnutí, která obsahuje podmínky kladené na záměr, ale výhradně ty aspekty této pasáže, které se vztahují ke srozumitelnosti napadeného rozhodnutí (tj. zákonnosti). Přestože rovněž nejde o otázku zákonnosti nebo správnosti napadeného rozhodnutí, ministerstvo alespoň krátce **apeluje** na krajský úřad (mimo rámec závazného právního názoru), nechť zváží, **zda opravdu považuje** (z pohledu průměrného účastníka, který o věci něco sice vědět má, ale čte text rozhodnutí ve věci poprvé a nezná všechny detaily) **za vhodné ve výrokové části psát sáhodlouhé jednodité odstavce** (vizte např. str. 14 a 15 u podmínek nebo zejména str. 24 a násl. u výčtu účastníků).

Stanovené podmínky jsou zavádějící, v mnohém ve skutečnosti nejde o žádné podmínky (a není jasné, proč je krajský úřad vůbec shledal jako potřebné uvádět), zčásti jde doslova o balastní text, který neplní žádnou funkci. Z právního hlediska osciluje tato pasáž výrokové části místy na hranici srozumitelnosti.

Účelem ukládání podmínek, jež plynou z požadavků dotčených orgánů (záměrně ministerstvo neuvádí „ze závazných stanovisek“, ale „z požadavků“) **opravdu není opsat do výrokové části rozhodnutí o umístění stavby vše slovo od slova (včetně různých návětí, popisných informací apod.), co uvedl dotčený orgán nebo jiný subjekt v jakkoliv označené listině**, která se nachází v dokladové části dokumentace.

Srozumitelnost (ve smyslu, aby bylo jasné řešení otázky, která byla předmětem řízení a jak srozumitelně zní ta která podmínka) je podle § 68 odst. 2 správního řádu a § 9 odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 503/2006 Sb., jakož i dle § 76 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního, významnou vlastností výrokové části rozhodnutí o umístění stavby. **Krajský úřad by k tomuto kritériu měl**

přistoupit tomu odpovídajícím způsobem, věnovat výrokové části svých rozhodnutí patřičnou pozornost a nikoliv zkopírovat prakticky vše, co se objevilo v písemnostech dotčených orgánů.

Krajský úřad proto bude v novém projednání věci o poznání více dbát na formulaci podmínek. U každé podmínky jednoznačně identifikuje zdroj podmínky a rozsah působnosti podmínky (tj. především, jakého veřejného zájmu se týká a jakého území nebo jeho části, nevztahuje-li se na celý rozsah záměru – např. jaký orgán ochrany přírody podmínky stanovil, v jakém závazném stanovisku, jaké dřeviny se povoluje kácet, na jaké k. ú. se kácení vztahuje a za jakých podmínek, jak je tomu s náhradní výsadbou atd.).

Krajský úřad se vyvaruje přebírání naprosto zbytečných textů, které vůbec nejsou obsahem závazné ve smyslu § 149 odst. 1 věty první správního řádu; tj. např. nejružnější návěti, konstatování, popisy bez regulační povahy pro záměr, které použily dotčené orgány, nebo „předběžné informace či rady“ dotčených orgánů pro žadatelku, kterými jí jen ten který dotčený orgán pouze sdělil, jaké závazné stanovisko je teprve třeba obstarat, nebo jaký jiný dotčený orgán je příslušný.

Chybějící katastrální situační výkres:

Dokumentace pro vydání rozhodnutí o umístění stavby podle přílohy č. 3 vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „**vyhláška o dokumentaci**“; při zmínkách o náležitostech bude vždy myšlena příloha č. 3) má v části C Situační výkresy obsahovat také výkres C.2 Katastrální situační výkres, který obsahuje

- a) měřítko podle použité katastrální mapy,
- b) zákres stavebního pozemku, požadovaného umístění stavby,
- c) vyznačení vazeb a vlivů na okolí.

Podle § 92 odst. 4 části věty před středníkem stavebního zákona stavební úřad doručí po dni nabytí právní moci územního rozhodnutí žadateli stejnopis písemného vyhotovení územního rozhodnutí opatřený doložkou právní moci **spolu s ověřenou grafickou přílohou, kterou tvoří celková situace v měřítku katastrální mapy**, popřípadě další vybraná část dokumentace.

Podle § 9 odst. 8 vyhlášky č. 503/2006 Sb., je **přílohou rozhodnutí o umístění stavby katastrální situační výkres** podle příloh č. 1 až 5 k vyhlášce o dokumentaci. U liniových staveb delších než 1 000 m a staveb zvláště rozsáhlých se přikládá situační výkres širších vztahů podle příloh č. 1 až 5 k vyhlášce o dokumentaci staveb.

Nemohou tedy panovat pochybnosti, že dokumentace musí obsahovat katastrální situační výkres.

Dle seznamu (obsahu) části C dokumentace obsahuje tato část dokumentace situační výkres širších vztahů a koordinační situační výkres (tj. C.1 a C.3 dle vyhlášky o dokumentaci). Nejde o chybu v psaní, kterou by byl obsah stížen, neboť katastrální situační výkres v dokumentaci opravdu není.

Ministerstvo samozřejmě chápe, že jak katastrální, tak koordinační situační výkres mohou být ve stejném měřítku podle použité katastrální mapy, obecně tomu tak však být nemusí, jak vyplývá z předepsaných měřítek [C.2 písm. a) – měřítko podle použité katastrální mapy, což nemusí být vždy 1 : 1000; C.3 písm. a) – měřítko 1 : 1 000 nebo 1 : 500, u změny stavby, která je kulturní památkou v měřítku 1 : 200]. Ani stejné měřítko však neodůvodňuje „spojení“ obou výkresů. Jde totiž také o **přehlednost výkresu** (katastrální je „strohý“ omezený hlavně na zakreslení požadovaného umístění stavby, koordinační je podrobný). *Ad absurdum* by se takto mohl dále „komprimovat“ do koordinačního situačního výkresu C.3 i speciální situační výkres C.4.

Podle okolností lze výjimečně připustit nanejvýš nějaké „díličí ztotožnění“, pokud by zobrazování téhož dvakrát opravdu očividně nedávalo smysl a vedlo jen k formalismu (ovšem primárně ve smyslu, že by typově méně přehledný koordinační výkres nezobrazil pro zvýšení přehlednosti něco podřaditelného pod vlivy a vazby na okolí v katastrálním situačním výkresu, nikoliv naopak). **Tím ale jakékoli pokusy o negaci právní úpravy ve vyhlášce o dokumentaci musejí skončit.** Katastrální situační výkres má prostě **přehledně** zobrazovat na podkladě katastrální mapy **pouze** stavební pozemek a umístěnou stavbu a dále též vazby a vlivy na okolí (které lze graficky rozumně znázornit).

Historický exkurz v souvislosti s implicitním názorem krajského úřadu o možnosti vynechávat části dokumentace: Vyhláška o dokumentaci, ve znění účinném do 31.12.2017 opravdu výslovně upravovala podobný princip v příloze č. 1, kde uváděla před obsahem jednotlivých částí dokumentace (zvýrazněno ministerstvem): „*Dokumentace musí vždy obsahovat části A až E s tím, že rozsah a obsah jednotlivých částí bude přizpůsoben druhu a významu stavby nebo zařízení (dále jen "stavba") a podmínkám v území.*“ Tento princip byl však poplatný tomu, že vyhláška **toho času předvíдалa jen jednu univerzální dokumentaci** pro vydání rozhodnutí o umístění stavby nebo zařízení bez ohledu na stavbu. Toho času měl tento princip význam (přesto ale dle názoru ministerstva jistě nesloužil tomu, aby se umožnilo nedokládat katastrální situační výkresy). Nynější účinné znění vyhlášky o dokumentaci však už předepisuje dokumentace pro různé typy staveb včetně stavby dráhy, tudíž tento princip už pochopitelně ztratil význam a ve vyhlášce byl tento text vypuštěn.

Jak s tímto postupem Správy železnic naložil krajský úřad? I kdyby snad byla přípustná výše nastíněná „komprimace“, krajský úřad nic neodůvodnil a v závěru napadeného rozhodnutí konstatoval, že přílohou napadeného rozhodnutí je situační výkres širších vztahů C1.

Doložen musí být náležitý katastrální situační výkres, protože jeden musí zůstat stavebnímu úřadu a druhý po případné právní moci případného rozhodnutí o umístění stavby ověřit a doručit žadateli.

V nynější kauze je funkce katastrálního situačního výkresu dobře patrná při uvážení např. následujícího jevu, který se běžně vyskytuje v koordinačním situačním výkresu. Tam, kde se nachází větší množství podrobností předvídaných dle části C.3 dokumentace podle vyhlášky o dokumentaci staveb, není zrovna dobře viditelné požadované umístění stavby [C.2 písm. b)], protože ve stejném místě se nachází množství jiných vyznačených jevů (stávající sítě, zásady organizace výstavby – přístupy, staveniště, trvalé a dočasné zábory s větší tloušťkou čáry atd.). Taková situace je nežádoucí a výkres není přehledný, jak vyžaduje vyhláška o dokumentaci pro katastrální situační výkres C.2. A to ještě ministerstvo nyní neuvažuje, že žadatelka chybně nezakreslila v koordinačním situačním výkresu okótované odstupy staveb (k tomu dále), což by přineslo několik dalších čar.

Ministerstvo nemůže takové postupy aprobovat a následně správním soudům vysvětlovat, že vyhláška o dokumentaci je snad příliš ambiciózní a formalisticky vyžaduje údajně zbytečné katastrální situační výkresy, aby fakticky argumentovalo tak, že správní soud nemá vyhlášku o dokumentaci staveb v této části aplikovat (srov. nevázanost soudů podzákonnými předpisy dle čl. 95 odst. 1 Ústavy).

Krajský úřad i žadatelka si musejí uvědomit, že územní rozhodnutí včetně jeho příloh není určené jen jim, ale také třetím osobám a jiným správním nebo soudním orgánům.

Navíc, jak ministerstvo avizovalo, ani koordinační situační výkresy neobsahují to, co mají obsahovat. Např. okótované odstupy staveb tam, kde je to zcela zjevně podstatné z hlediska naplnění požadavku § 9 odst. 1 písm. c) a d) vyhlášky č. 503/2006 Sb. (což lze např. ilustrovat u stožáru trakce navrženého blízko rodinného domu na parc. č. 121 v k. ú. Hlízov, což nemůže být snad ani myšleno vážně ponechat i takové případy bez okótování).

Krajský úřad v novém projednání věci vyzve žadatelku **k doložení dokumentace obsahující katastrální situační výkres, který bude zpracován dle předepsaných náležitostí v příloze č. 3 vyhlášky o dokumentaci.**

Vzhledem k popsanému nedostatku koordinačního situačního výkresu krajský úřad **rovněž vyzve žadatelku k doložení koordinačních situačních výkresů, které budou obsahovat zakreslené okótované odstupy staveb** tam, kde je to zcela zjevně podstatné z hlediska naplnění požadavku § 9 odst. 1 písm. c) a d) vyhlášky č. 503/2006 Sb. a podle okolností další typově podobné důležité jevy (informace). Tyto další jevy (informace) ponechává ministerstvo na uvážení krajského úřadu; toto uvážení vak krajský úřad alespoň stručně vysvětlí.

Přestože jde o závazný právní názor, který je určující i pro ministerstvo (srov. § 2 odst. 4 správního řádu), ministerstvo se nebrání dialogu, tj. krajský úřad si dle vlastního uvážení může opatřit i metodické sdělení MMR (a žadatelčin projektant stanovisko ČKAIT), zda je přípustné u liniových dopravních staveb zcela opomíjet a nedokládat katastrální situační výkresy a plně je nahrazovat koordinačními situačními výkresy, příp. neuvádět ani jevy podobné tomu, který ministerstvo popsalo.

Povaha správních aktů dotčených orgánů:Souhlas vodoprávního úřadu:

Městský úřad Kolín, odbor životního prostředí a zemědělství, „rozhodnutím“ č. j. MUKOLIN/OZPZ 55169/21-hak ze dne 01.11.2021 udělil souhlas podle § 17 odst. 1 písm. a) a c) vodního zákona. Tento souhlas vydal na podkladě dokumentace „ve stupni pro územní rozhodnutí“ a výslovně zmiňuje propustek v ev. km 291,738 a mosty v ev. km 295,765 a 296,142. Vztahuje se tedy na stavby, které podléhají územnímu rozhodování.

Dle názoru ministerstva se tedy **měl krajský úřad zabývat povahou tohoto souhlasu a minimálně se obrátit na vodoprávní úřad.**

Podmínky z rozhodnutí dotčených orgánů se nepřebírají, protože jsou samostatně závazná, podmínky závazných stanovisek však ano. Skutečnost, že souhlas podle § 17 vodního zákona je závazným stanoviskem, stvrdil i Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. **6 As 201/2022-44 ze dne 25.05.2023**, se kterým nemá ministerstvo důvod nesouhlasit. Navíc ministerstvo dodává, že kdyby se souhlasy podle § 17 vodního zákona vydávaly výhradně ve formě rozhodnutí, postrádalo by význam ustanovení § 17 odst. 4 (dříve odst. 3) vodního zákona zakotvující jeho závaznost mj. pro stavební úřady. Stačilo by totiž obecné ustanovení § 73 odst. 2 správního řádu.

Rovněž není vyloučené posuzovat správní akt dotčeného orgánu materiálně (srov. rozsudek NSS č. j. **3 As 27/2022-67** ze dne 15.06.2023).

Ministerstvo se nedomnívá, že by shledáním tohoto nedostatku v postupu krajského úřadu řešilo jen akademickou otázku, která by nemohla mít vliv na rozhodování. Proti obsahu závazného stanoviska je totiž přípustné odvolání (§ 149 odst. 7 správního řádu), zatímco proti domnělému rozhodnutí dotčeného orgánu nikoliv. Paralelně je možný podnět k provedení přezkumného řízení.

Kácení dřevin v k. ú. Libenice:

Obecní úřad v Libenicích povolil kácení dřevin rozhodnutím č. j. 311/2021/lm ze dne 07.09.2021 podle § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny. Podle dendrologického průzkumu (B.6, 02/2021, revize z 11/2021) a výkresů dokumentace se však jeví dřeviny jako kolidující se záměrem, tudíž by byl důvod vydat závazné stanovisko podle § 8 odst. 6 zákona o ochraně přírody a krajiny.

Pro důsledky a řešení platí totéž, co pro souhlas vodoprávního úřadu.

Vypořádání odvolacích námitek:

Pro vypořádání některých odvolacích námitek bylo zapotřebí vycházet také z územně plánovací dokumentace, zejména z Územního plánu Hlízov, který nabyl účinnosti dne **10.02.2023**, (dále jen „**ÚP Hlízov**“) a který je veřejně dostupný z: <https://mu.kutnahora.cz/folder/991/>. Ministerstvo si je vědomo, že oddělení územního plánování krajského úřadu posoudilo záměr jako přípustný v závazném stanovisku č. j. 025181/2021/KUSK ze dne 22.02.2021 (dále jen „**závazné stanovisko ze dne 22.02.2021**“) na základě předchozího Územního plánu Hlízov, ve znění změn č. 1 a 2. Ministerstvo však neposuzuje soulad záměru s územně plánovací dokumentací, nýbrž ji podpůrně využívá pro vypořádání některých odvolacích námitek. Pro odvolací řízení je rozhodný aktuální skutkový a právní stav, proto ministerstvo již nemůže argumentovat předchozím územním plánem.

Kromě toho ze skutečnosti, že ministerstvo ruší napadené rozhodnutí a věc vrací k novému projednání krajskému úřadu, pozbude beztak závazné stanovisko ze dne 22.02.2021 platnosti [platilo dva roky od vydání a územní rozhodnutí nenabude právní moci – vizte § 96b odst. 7 písm. a) stavebního zákona]. **Krajský úřad tudíž bude muset zajistit nové závazné stanovisko orgánu územního plánování.**

Dále nebude u parc. č. pro stručnost uváděné k. ú. Hlízov.

Obec Hlízov:I. Zrušení přejezdu a vhodnost náhradní komunikace:

Městský úřad Kutná Hora, odbor dopravy a silničního hospodářství, pravomocným rozhodnutím č. j. MKH/178215/2021 ze dne 22.11.2021 povolil zrušení přejezdu P3726 v km 290,825 trati Kutná Hora – Kolín (dále také „**přejezd**“). Vykonatelnost tohoto rozhodnutí odložil do nabytí právních účinků kolaudačního souhlasu nebo právní moci kolaudačního rozhodnutí na

stavbu Rekonstrukce traťového úseku Kutná Hora (mimo) - Kolín (mimo), **SO 06-50-01 Kutná Hora hl. n. - Kolín, obvod Kaplička účelová komunikace** (dále i jen „náhradní komunikace“).

Jednoduše řečeno, Správa železnic může přejezd zrušit (a odstranit po souhlasu/povolení Drážního úřadu) až po výstavbě a uvedení náhradní komunikace do řádného užívání.

Účastníkem řízení o povolení zrušení přejezdu byla také obec.

Podle § 73 odst. 2 správního řádu je pravomocné rozhodnutí **závazné pro účastníky a pro všechny správní orgány**.

Krajský úřad i ministerstvo **jsou tedy vázány uvedeným rozhodnutím v rozsahu jeho výrokové části, tj. že přejezd je zrušený** (odklad vykonatelnosti na právní moci rozhodnutí nic nemění). Závažnost v tomto smyslu samozřejmě neznamená, že stavební úřady jsou zavázané automaticky umístit náhradní vhodnou trasu, která byla zvolena ve smyslu § 37a odst. 1 zákona o pozemních komunikacích. Ta pochopitelně musí splnit požadavky § 90 odst. 1 stavebního zákona stejně jako každý záměr (např. být v souladu s územně plánovací dokumentací). **V územním řízení se však znovu nepřezkoumává (možnost) zrušení přejezdu ani vhodnost (náhradní) trasy**, ale zda lze umístit náhradní vhodnou trasu, kterou vyvolalo zrušení přejezdu.

Z odůvodnění rozhodnutí o povolení zrušení přejezdu vyplývá, že obec hájila námitkami svůj zájem na nezrušení přejezdu, ale nedosáhla zamítnutí žádosti o jeho zrušení. Zjevně se jí tedy nepodařilo ani zpochybnit názor Policie ČR k vhodnosti náhradní trasy, která je nyní řešena navrženým stavebním objektem SO 06-50-01.

Rozhodnutí podle § 37a zákona o pozemních komunikacích (jakož i dříve podle § 37 odst. 4 téhož zákona, ve znění účinném do 31.12.2020, tj. před novelizací provedenou zákonem č. 403/2020 Sb.) není vyloučeno ze soudního přezkumu (srov. rozsudky Krajského soudu v Hradci Králové č. j. **30 A 71/2022-51** ze dne 24.02.2023 a Krajského soudu v Brně č. j. **30 A 18/2019-85** ze dne 18.02.2021). Je to tudíž řízení před silničním správním úřadem, příp. správním soudem, v němž se posuzuje vhodnost náhradní trasy, a tato otázka se opravdu nepřenáší dále do územního řízení.

II. Zábory a vyvlastnění:

Obce mohou věcně zaměřit své námitky v územním řízení k ochraně zájmů obce a zájmů občanů obce (§ 89 odst. 4 stavebního zákona). **Toto věcně přípustné zaměření námitek však dle názoru ministerstva nemůže znamenat, že k obecné námitce založené na nesouhlasu se zábory a vyvlastňováním se bude podrobně přezkoumávat a odůvodňovat každý záměr pozemku (stavby) na území obce**, i když obec nebude jeho vlastníkem nebo oprávněným z věcného práva k němu. Toto si mohou a mají střežit jednotliví vlastníci pozemků (staveb), kteří jsou účastníky podle § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona (jím mohou být i obce jako vlastníci pozemků nebo oprávněné z jiných věcných práv, např. služebností).

K „neobecním“ pozemkům či stavbám, na kterých má být záměr uskutečněn, tedy ministerstvo uvede, že souhlasy vlastníků pozemků či staveb se nevyžadují podle § 184a odst. 3 stavebního zákona, jelikož pro získání potřebných práv k pozemku nebo stavbě pro požadovaný stavební záměr zákon stanoví účel vyvlastnění.

Protože nikdo kromě MUDr. Jana Srba nebrojil proti územnímu rozhodnutí odvoláním, ministerstvo nepokládá za potřebné se dále vyjadřovat k záborům „neobecních“ pozemků či staveb. Takové vypořádání by přesahovalo rozsah odvolacího přezkumu podle § 89 odst. 2 správního řádu s přihlédnutím k věcnému zaměření námitek obce podle § 89 odst. 4 věty první stavebního zákona a na základě posouzení zákonnosti z úřední povinnosti ministerstvo žádné vady neshledalo.

Obec nesouhlasí s náhradní komunikací, která je navržena na obecních pozemcích parc. č. 294/4, 1137, 1337 a 1339.

Velmi nepřesně odůvodněný je závěr krajského úřadu o veřejné prospěšnosti záměru vyjádřený na str. 38, na který odkázal i u vypořádání námitek obce na str. 40. Krajský úřad vyšel z § 170 stavebního zákona, podle něhož lze odejmout nebo omezit práva k pozemkům a stavbám, potřebná pro uskutečnění staveb nebo jiných veřejně prospěšných opatření podle tohoto zákona, jsou-li vymezeny ve vydané územně plánovací dokumentaci a jde-li o veřejně prospěšnou stavbu dopravní a technické infrastruktury, včetně plochy nezbytné k zajištění její výstavby a řádného užívání pro stanovený účel. K tomu doplnil, že záměr je v souladu se zásadami územního rozvoje

a s územními plány obcí, což plyne ze závazného stanoviska oddělení územního plánování krajského úřadu ze dne 22.02.2021.

Soulad s územně plánovací dokumentací přeci neznamena, že je stavba také veřejně prospěšná. Navíc **tento závěr krajský úřad vztáhl (mlčky) na hlavní stavbu**, čímž opomněl podstatné aspekty rozporovaného stavebního objektu.

Krajský úřad vyšel ze závazného stanoviska ze dne 22.02.2021, které z hlediska zásad územního rozvoje (nyní už úplné znění po aktualizacích č. 1, 2, 7 a 6, účinnost od 03.11.2022) zavádějícím způsobem odkázalo na umístění záměru v koridoru D210, který se nejen graficky, ale i textově vztahuje jen k části záměru, což závazné stanovisko svými formulacemi sice netvrdí, nicméně je současně napsané zavádějícím způsobem tak, že z něj nelze přímo zjistit, že se koridor D210 zdaleka územně nevztahuje na celý navržený záměr (zásady územního rozvoje ostatně v čl. 230 uvádějí u této veřejně prospěšné stavby D210 jediné k. ú. Kolín).

Ze závazného stanoviska vyplývá:

Dle čl. (125) zásad územního rozvoje (bod 4.1.1.2.) platí: „ZÚR zpřesňují trať č. 230 Kolín – Čáslav jako veřejně prospěšnou stavbu D210 (Hlízovská spojka)“. „Podle ZÚR se pro účely vymezení ploch a koridorů veřejně prospěšných staveb za součást stavby považují též zařízení a doprovodné stavby nezbytné k provedení těchto VPS a k zajištění jejich řádného užívání, tj. zařízení stavenišť, přípojky IS, příjezdové komunikace a napojení na komunikace nižších tříd, doprovodná zařízení technické infrastruktury, doprovodné dopravní stavby apod., pokud nejsou samostatnou VPS nebo veřejně prospěšným opatřením.“

Tzv. Hlízovská spojka však nepředstavuje celý záměr, je jen jeho součástí, což jasně plyne i z dokumentace.

Krajský úřad tedy odkazem na závazné stanovisko ze dne 22.02.2021 ani implicitně neodpověděl na podstatu námitky. Účelová komunikace na okraji obce Hlízov mimo lokalitu tzv. Hlízovské spojky, pro kterou je vymezen koridor D210, totiž opravdu nepatří mezi doprovodné stavby, které zásady územního rozvoje příkladem uvádějí jako součásti ploch a koridorů veřejně prospěšných staveb.

Ministerstvo zde ihned pro úplnost dodává, že posouzení veřejné prospěšnosti stavby (záměru) pro zodpovězení otázky, zda je třeba souhlas podle § 184a stavebního zákona, neposuzují orgány územního plánování. Závazné stanovisko orgánů územního plánování se sice této otázky může nějak týkat, ale to neznamena, že přímo posuzují tuto podmínku [srov. § 96b; § 90 odst. 1 písm. a) × c) stavebního zákona]. Vymezuje-li se proto ministerstvo do jisté míry proti odůvodnění závazného stanoviska ze dne 22.02.2021, není tento postup v rozporu s § 50 odst. 4 a § 149 odst. 1 správního řádu.

Podstatou argumentace obce byl **nesouhlas s náhradní komunikací**. Pak ale opravdu nelze jen tak obecně uvést, že jde o veřejnou prospěšnou stavbu dopravní infrastruktury vymezenou v územně plánovací dokumentaci. Takové úsporné odůvodnění by ještě stačilo pro hlavní stavbu dráhy. **Z takového odůvodnění nijak nevyplývá, proč se pro účelovou komunikaci jako vedlejší stavbu souboru staveb nevyžaduje souhlas** podle § 184a odst. 3 stavebního zákona. **Na první pohled** (to je nutno zdůraznit, pozn. ministerstva) účelová komunikace nepůsobí jako veřejně prospěšná stavba pozemní komunikace a ještě méně zřejmá je její povaha jako stavby dráhy.

Náhradní komunikace spadá do kategorie účelová komunikace, tudíž není jako pozemní komunikace veřejně prospěšná podle § 17 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích.

II. a. Náhradní komunikace jako stavba dráhy:

Dle názoru ministerstva je významné ustanovení § 5 odst. 1 zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o dráhách“): **Stavbou dráhy je stavba cesty určené k pohybu drážních vozidel a stavba, která rozšiřuje, doplňuje, mění nebo zabezpečuje dráhu bez ohledu, zda je v obvodu dráhy či nikoliv**. Stavba dráhy není součástí pozemku. **Stavba dráhy celostátní, regionální, tramvajové, trolejbusové nebo dráhy speciální je veřejně prospěšná**.

Dráhou je cesta určená k pohybu drážních vozidel včetně pevných zařízení potřebných pro zajištění bezpečnosti a plynulosti drážní dopravy (§ 2 odst. 1 zákona o dráhách).